

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Tos/93/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116010563
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Richard Molnár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1116010563.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Richarda Molnára a sudkyň JUDr. Ľudmily Králikovej a JUDr. Marcely Kosovej, v trestnej veci odsúdeného H. U., pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák., v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 1Nt/14/2016 z 27.04.2017, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13.09. 2017 v Bratislave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného H. U., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 08.11.2013, sp. zn. 6T/81/2010, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 04.06.2014 sp. zn. 1To/33/2014 bol odsúdený H. U. uznaný vinného zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák. a odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov a pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Odsúdený H. U. podal na Okresný súd Bratislava I dňa 29.09.2016 návrh na povolenie obnovy konania v uvedenej trestnej veci, ktorý odôvodnil tým, že o jeho vzatí do väzby bolo rozhodnuté po uplynutí zákonnej lehoty a pri rozhodovaní o jeho vzatí do väzby nemal obhajcu, čím bolo porušené jeho právo na obhajobu. Odsúdený ďalej uviedol, že rozhodujúci sudca okresného súdu mal disciplinárne konania pre porušovanie základných práv, a preto možno mať pochybnosť o nezáujatosti, avšak tento neodstúpil a ďalej pokračoval v rozhodovaní, čím porušil ústavné právo na prerokovanie veci nezávislým a nestranným súdom. Sudca, ktorý mal byť vylúčený z konania, si vymyslel dôkaz, pričom odsúdený poukazuje na znalecký posudok Ing. P. Y. a jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.01.2012. Dôkazy získané takýmto spôsobom sú nezákonné a v trestnom konaní nepoužiteľné. Sudca nebral do úvahy stratu dôkazu zo spisu, úplné vyvrátenie výpovede poškodenej, ktorú spochybnili svedkovia, čerstvé vpichy z injekčnej striekačky, ktoré opisuje lekárka, ktorá poškodenú vyšetřovala, ani porušenie zákona o obhajobe, keď dôležitá svedkyňa bola v prípravnom konaní vypočutá bez obhajcu a v súdnom konaní bola len prečítaná jej výpoveď. Odsúdený záverom namietal rozhodnutie odvolacieho súdu v tejto trestnej veci a porušovanie viacerých základných práv.

Okresný súd vykonal dokazovanie na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.04.2017, pričom ustanovený obhajca aj odsúdený H. U. zotrvali na podanom návrhu, súd oboznámil pripojený trestný spis Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 2T/36/2011 a Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 6T/81/2010. Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že počas jeho väzobného stíhania podával viacero návrhov na doplnenie dokazovania, avšak tieto boli zamietnuté. Ustanovený obhajca navrhol návrhu vyhovieť najmä s poukazom na skutočnosti uvádzané odsúdeným ohľadne znaleckého posudku a výsluchu znalca.

Po prednesení konečných návrhov prokurátor navrhol zamietnuť návrh odsúdeného, nakoľko neboli splnené podmienky na povolenie obnovy podľa § 394 ods. 1 Tr. por..

Následne súd vyhlásil uznesenie, ktorým podľa § 399 odsek 2 Tr. por. návrh odsúdeného H. U. na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 6T/81/2010, pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák. zamietol.

Proti tomuto uzneseniu, hneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej lehote v zmysle § 187 ods. 1 Tr. por., s poukazom na ustanovenie § 402 ods. 3 Tr. por., ako osoba oprávnená, podal sťažnosť odsúdený H. U., ktorú následne dodatočne odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 23.05.2017.

Krajský súd v Bratislave, ako súd rozhodujúci o sťažnosti (§ 190 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie tomu predchádzajúce; primárne konštatoval, že nezistil dôvod na rozhodnutie podľa § 193 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por., pričom zistil, že sťažnosť odsúdeného H. U. nie je dôvodná.

V dôvodoch sťažnosti odsúdený U. uviedol, že tvrdenia súdu sú účelové s cieľom vyhnúť sa povoleniu obnovy konania, pričom skutočnosť, že si sudca vymyslel dôkaz vyšli najavo až po právoplatnosti rozsudku, keď požiadal o kópie znaleckého posudku a výpovede znalca. Okrem skutočností uvedených na verejnom zasadnutí uviedol, že sudca, ktorý návrh na povolenie obnovy konania zamietol, bol činný v trestnej veci ako sudca v prvom stupni, preto žiada sťažnostný súd, aby vydal spravodlivé rozhodnutie bez ďalšieho porušovania základných práv a slobôd.

Okresný súd na základe návrhu odsúdeného vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a správne rozhodoval, že návrh na obnovu konania zamietla, nakoľko neboli splnené podmienky obnovy podľa § 394 Tr. por., že obnova konania sa môže povoliť len v tom prípade, ak vyjdú najavo nové skutočnosti, alebo okolnosti súdu skôr neznáme, ktoré samy osebe by mali vplyv na vinu alebo uložený trest. Správne preto postupoval okresný súd, že návrh na povolenie obnovy zamietol podľa § 399 ods. 2 Tr. por. V tomto smere senát krajského súdu sa plne stotožňuje s dôvodmi prvostupňového uznesenia, ktoré si v plnom rozsahu osvojuje.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Vyššie citované ustanovenie Trestného poriadku stanovuje formálne podmienky pre tzv. iudicium rescindens (obnovovacie konanie) existenciu právoplatného rozhodnutia a novej skutočnosti alebo dôkazu.

Rozhodnutie o povolení obnovy konania je však podmienené materiálnou podmienkou, ktorá spočíva v povinnosti súdu konajúceho o povolení obnovy konania, vyhodnotiť vplyv nového dôkazu na už ustálený skutkový stav. Súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania pritom nemôže hodnotiť novoobjavené dôkazy z hľadiska ich hodnovernosti, pretože takéto hodnotenie by mohlo slúžiť ako podklad pre nové hodnotenie o vine. Potrebné je súčasne konštatovať, že v konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmavať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného.

Obnova konania je teda takým mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý slúži na odstránenie nedostatkov v skutkových zisteniach právoplatného rozsudku a to v tých prípadoch, ak príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia. V konaní o obnove sa nezisťuje správnosť pôvodného rozhodnutia, teda ani jeho zákonnosť, ale len a len otázka, či nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré boli v tomto konaní uplatnené, boli orgánom činným v trestnom konaní v čase rozhodnutia neznáme a zároveň, či by sami o sebe, alebo v spojení s inými dôkazmi boli spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine, treste či náhrade škody. Obnova konania je preto takým mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý slúži na odstránenie nedostatkov v skutkových zisteniach právoplatného rozsudku a to v tých prípadoch, ak príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti

pôvodného rozhodnutia. Je dôležité pripomenúť, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných prípadoch.

V danom prípade však prvostupňový súd k takémuto hodnoteniu ani nepristúpil (ako je zrejmé z písomného odôvodnenia napadnutého uznesenia) a správne konštatoval len, že tvrdenia odsúdeného v pôvodnom návrhu nie sú ani konkrétnym a novým dôkazom vo veci odsúdeného, ktoré by mohli samej osobe alebo v spojení so skutočnosťami súdu už známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste.

Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok umožňuje napraviť právoplatné rozhodnutie, ktoré je v rozpore so skutkovým stavom veci, pretože dodatočne vyšli najavo skutočnosti a dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní súdu neboli známe a teda sa ani v právoplatnom rozhodnutí nemohli brať do úvahy, pričom súčasne tieto nové skutočnosti a dôkazy sú také závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozsudku.

Pokiaľ ide o dôvody odsúdeného na povolenie obnovy konania, sťažnostný súd sa plne stotožňuje s názorom okresného súdu, že odsúdený namieta porušenie práva na obhajobu v prípravnom konaní, nezákonnosť vzatia do väzby, zaujatosť rozhodujúceho sudcu a ďalšie procesné úkony súdu, ktoré už nemôžu byť predmetom preskúmania v rámci ďalšieho z Trestným poriadkom upravených mimoriadnych prostriedkov, ktorým je obnova konania.

Ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. striktne upravuje dôvody na povolenie obnovy konania, pod ktoré odsúdeným uvádzané skutočnosti nie je možné podradiť, nakoľko v nijakom smere nie sú novou skutočnosťou alebo novým dôkazom súdu skôr neznámym.

Nakoľko napadnuté uznesenie je v plnej súlade so zákonom a s ohľadom na vyššie uvedené dôvody, krajský súd podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. musel sťažnosť odsúdeného H. Bajnocího zamietnuť ako nedôvodnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.